

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«НАЦІОНАЛЬНИЙ ГІРНИЧИЙ УНІВЕРСИТЕТ»
(Україна)

UNIVERSITY OF RZESZOW
(Польща)

ЕФЕКТИВНА ЕКОНОМІКА ТА МЕНЕДЖМЕНТ: ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА

МАТЕРІАЛИ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

14-15 листопада 2014 року

Частина II

Дніпропетровськ
2014

УДК 330+338(063)

ББК 65.050я43

Е 90

Організаційний комітет:

Півняк Геннадій Григорович – ректор ДВНЗ «Національний гірничий університет», академік НАН України, доктор технічних наук, професор (Україна).

Dr.Hab., Prof. UR Boguslav Shlyusarchik – професор університету Ржешува (Польща).

Пашенко Олександр Миколайович – заступник голови, проректор з міжнародних зв'язків ДВНЗ «Національний гірничий університет», доктор технічних наук, професор (Україна).

Косолапов Анатолій Федорович – заступник голови, проректор з фінансово-економічної роботи ДВНЗ «Національний гірничий університет», доктор технічних наук, доцент (Україна).

Шаповал Валентина Михайлівна – завідувач кафедри економіки підприємства ДВНЗ «Національний гірничий університет», доктор економічних наук, професор (Україна).

Петруня Юрій Євгенійович – завідувач кафедри менеджменту зовнішньоекономічної діяльності Академії митної служби України, доктор економічних наук, професор (Україна).

Панкевич Марина Сергіївна – доцент кафедри економіки підприємства, директор центру розвитку підприємства «Бізнес-інкубатор ІПГУ», доктор економічних наук, професор (Україна).

Гетьман Оксана Олександрівна – доцент кафедри економіки підприємства ДВНЗ «Національний гірничий університет», кандидат економічних наук (Україна).

Ефективна економіка та менеджмент: теорія і практика [текст]:

Е 90 матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, 14-15 листопада 2014 р. / Національний гірничий університет. У 2-х частинах. – Дніпропетровськ: Видавничий дім «Гельветика», 2014. Ч. 2. – 188 с.

ISBN 978-617-7178-42-1

Викладено тези доповідей учасників Міжнародної науково-практичної конференції «Ефективна економіка та менеджмент: теорія і практика», яка відбулася у м. Дніпропетровську 14-15 листопада 2014 року. На конференції були розглянуті питання теоретичних та практичних аспектів ефективної економіки та менеджменту.

УДК 330+338(063)

ББК 65.050я43

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 6. СОЦІАЛЬНО-ТРУДОВІ ВІДНОСИНИ ТА СОЦІАЛЬНА ЕКОНОМІКА

Деліні М.М. ЕВОЛЮЦІЙНИЙ РОЗВИТОК НАПРЯМІВ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ БІЗНЕСУ У СВІТІ.....	7
Тофанівська І.В. СОЦІАЛЬНІ ПРОГРАМИ: ПРОБЛЕМИ РЕАЛІЗАЦІЇ ТА ЇХ ВПЛИВ НА ЖИТТЯ НАСЕЛЕННЯ.....	10
Шедяков В.Е. ЭФФЕКТИВНОЕ УПРАВЛЕНИЕ КАК УСЛОВИЕ УСПЕШНОЙ (ПОСТ)МОДЕРНИЗАЦИИ ТРУДОВЫХ ОТНОШЕНИЙ.....	13

СЕКЦІЯ 7. ЕКОНОМІКА ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ

Iwaszczuk N., Łamasz B. SYTUACJA NA RYNKU KONTRAKTÓW FUTURES JAKO ISTOTNY SYGNAŁ ZMIAN CEN ROPY NAFTOWEJ	17
Бавровська Н.М., Боришкевич О.В. ОЦІНКА ДІЯЛЬНОСТІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ В УКРАЇНІ	21
Ільків Л.А. НЕОБХІДНІСТЬ ЕКОЛОГІЧНОГО СТРАХУВАННЯ В СУЧАСНИХ УМОВАХ ГОСПОДАРЮВАННЯ	25
Лазарева О.В. УПРАВЛІНСЬКІ ФАКТОРИ ФОРМУВАННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ	28
Літвак О.А. НАПРЯМИ І СКЛАДОВІ ЕКОЛОГО-ОРІЄНТОВАНОГО ПІДХОДУ ДО ДІЯЛЬНОСТІ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ	31
Підлипна М.П. СТАН ТА ЧИННИКИ ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЕЛЬ ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ. ЩО ВПЛИВАЮТЬ НА РОЗВИТОК РИНКОВОЇ ЕКОНОМІКИ	35
Соколенко Л.Ф. ДОСЛІДЖЕННЯ КЛЮЧОВИХ ФАКТОРІВ ВПЛИВУ НА РІВЕНЬ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ТЕРИТОРІЇ	38
Сухіна О.М. УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСАМИ ЕКОЛОГІЗАЦІЇ ГІРНИЧОДОБУВНОГО ВИРОБНИЦТВА: НОВІ ЛОГІЧНІ МЕТОДИ ЇЇГО ОПТИМІЗАЦІЇ.....	40

СЕКЦІЯ 8. ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА

Гбур З.В. РОЛЬ ЗОВНІШНІХ ЧИННИКІВ В ЕКОНОМІЧНІЙ БЕЗПЕЦІ УКРАЇНИ.....	44
Оношко О.С. ВПЛИВ ЕКОЛОГІЧНИХ ЧИННИКІВ НА СКЛАДОВІ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ.....	47
Stupnitskiy V.V., Stupnitska N.I. COAL COMPONENT OF UKRAINE ENERGY	49

Черняк Г.М. ПІДХОДИ ДО ОЦІНКИ РІВНЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ СУЧАСНИХ ПІДПРИЄМСТВ.....	52
--	----

СЕКЦІЯ 9. ПРОЕКТНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ

В'ялець О.В. ЕКСПЕРТИЗА ПРАКТИКИ ОБґРУНТУВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЕКТІВ ПІДПРИЄМСТВ ХЛІБНЕКАРНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ.....	56
--	----

СЕКЦІЯ 10. МАРКЕТИНГ

Бихова О.М. СОЦІАЛЬНІ МЕРЕЖІ ЯК ІНСТРУМЕНТ БАНКІВСЬКОГО МАРКЕТИНГУ	58
Кунь П.В. ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ РОБОТИ ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ МАРКЕТИНГОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ У КОМЕРЦІЙНОМУ БАНКУ	61
Нсбилія О.А. СУЧАСНІ НАПРЯМКИ БРЕНДІНГУ ЗАКЛАДІВ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я	64
Пастух М.Д., Навіснюк В.О. ОСНОВНІ ПЕРЕВАГИ ЗАСТОСУВАННЯ ЛОГІСТИЧНОЇ СИСТЕМИ MRP В СУЧАСНИХ УМОВАХ ГОСПОДАРЮВАННЯ	67
Приходько О.Ю. МАРКЕТИНГОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ РИНКУ ПРАЦІ ВИПУСКНИКІВ	69

СЕКЦІЯ 11. ФІНАНСИ ТА ІНВЕСТИЦІЇ

Воронченко О.В. ФІНАНСОВИЙ МЕХАНІЗМ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ В УМОВАХ НЕСТІЙКОГО РИНКОВОГО СЕРЕДОВИЩА.....	73
Дем'яненко О.М. УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВОЮ СТРАТЕГІЄЮ ПОЛІГРАФІЧНИХ ПІДПРИЄМСТВ НА ОСНОВІ ДЕТАЛЬНОГО АНАЛІЗУ ЇХ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ.....	75
Демченко А.М., Лашко О.О. СУТНІСТЬ ТА ОСНОВНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ РИТЕЙЛУ В БАНКІВСЬКІЙ СФЕРІ.....	78
Дребіг Г.М. ВІЛИВ ФАКТОРІВ НА РУХ ГРОШОВИХ ПОТОКІВ	82
Калмикова О.М., Чісна Р.П. ПЛАТІЖНА СИСТЕМА УКРАЇНИ ТА СТРАТЕГІЯ ЇЇ РОЗВИТКУ.....	84
Мацедонська Н.В., Вовк В.М. ПРОБЛЕМА ДЕФИЦИТУ БЮДЖЕТУ УКРАЇНИ ТА ШЛЯХИ ЙОГО ЗБАЛАНСУВАННЯ.....	89
Мироненко М.Ю., Рабей Н.Р. ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ЛІЗИНГОВИХ ОПЕРАЦІЙ В УКРАЇНІ	92
Овчиненко В.В. ОПОДАТКУВАННЯ МІЖНАРОДНИХ ГРОШОВИХ ПЕРЕКАЗІВ: НЕДОЛІКИ ТА ШЛЯХИ УСУНЕННЯ.....	96
Островська О.А., Чайковська В.С. КООРДИНАЦІЙНА ФУНКЦІЯ КОНТРОЛІНГУ В АНТИКРИЗОВОМУ УПРАВЛІННІ ФІНАНСАМИ ДЕРЖАВНИХ ПІДПРИЄМСТВ.....	100

Мирошенко М.Ю., Панасюк М.А. СВІТОВІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗМІЩЕННЯ ФІНАНСОВОГО КАПІТАЛУ	103
Рудь І.Ю., Іванович А.С. РИЗИКИ В ІНВЕСТИЦІЙНОМУ ПРОЦЕСІ І ШЛЯХИ ЇХ ЗНИЖЕННЯ	107
Соколова О.Б., Моклик М.В. BSC НА ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ	110
Сусіденко Ю.В. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ГРОШОВОГО РИНКУ УКРАЇНИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ	113
Ужва А.М. АЛЬТЕРНАТИВНІ МЕТОДИ ФІНАНСУВАННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ	115
Харкавий М.О. ІМПЕРАТИВИ МОДЕРНІЗАЦІЇ СИСТЕМИ МИТНОГО КОНТРОЛЮ В УМОВАХ СПРОЩЕННЯ МИТНИХ ПРОЦЕДУР	118

СЕКЦІЯ 12. ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК

Альошин С.Ю. КОНЦЕПТУАЛЬНІ ОСНОВИ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМ РОЗВИТКОМ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ НА ЗАСАДАХ КОНТРОЛІНГУ	122
Амст-уастава Д.М. ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ФАКТОР ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ ТУРИСТИЧНОЇ ІНДУСТРІЇ	124
Асафат Ю.О., Колодій Р.В., Рябенська М.О. ВІПРОВАДЖЕННЯ НОВІТНИХ СИСТЕМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ГОТЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ	128
Боденчук Л.Б. ФАКТОРИ ВПЛИВУ НА ІННОВАЦІЙНУ АКТИВНІСТЬ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ	131
Гнітенський Є.В. ОСОБЛИВОСТІ ОЦІНЮВАННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ ТЕХНОПАРКУ	134
Лозинський І.С., Котик І.Ю. ОСОБЛИВОСТІ КАТЕГОРІАЛЬНОГО БАЗИСУ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМ РОЗВИТКОМ ПІДПРИЄМСТВА	137
Полєзова Т.В. СУТНІСТЬ ПОНЯТТЯ «ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНА СПРОМОЖНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА»	139
Скиба М.В. ФОРМУВАННЯ ПЕРЕДУМОВ УДОСКОНАЛЕННЯ ІНСТИТУЦІЙНОГО СЕРЕДОВИЩА ДЛЯ ВЕДЕННЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ	142
Тарбінський О.О. ОСОБЛИВОСТІ СИСТЕМИ РИЗИК МЕНЕДЖМЕНТУ В БАНКУ	144
Хлань Я.В. ІННОВАЦІЇ ЯК ПРІОРИТЕТНИЙ НАПРЯМОК ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	146

впливає з визначень, інноваційний розвиток також часто отожденоють з інноваційним процесом, що не є вірно, адже інноваційний розвиток – це дія значно ширше самого процесу реалізації інновацій на підприємстві, виходить за його межі і може стосуватися будь-яких змін, які є наслідком інноваційних перетворень.

Виходячи з вище наведеного, варто запропонувати ширше визначення терміну «інноваційний розвиток підприємства».

Згідно з цим, «інноваційний розвиток» – це:

розосереджений у часі, спрямований та послідовний процес інноваційних перетворень, який базується на здійсненні інноваційної діяльності та є результатом реалізації інноваційного потенціалу підприємства (процесний підхід). Рівень ефективності реалізації інноваційної складової системи (системний підхід).

Оскільки у категоріальний апарат системи управління інноваційною діяльністю було б ввести поняття «інноваційний статус» підприємства, який, як основна характеристика підприємства у цілому, міг би бути його потенційною ціннісною перевагою у ринковому середовищі.

Список літератури:

- Экономическое развитие современной России: монография [Текст]: под ред. д-ра экон. наук Н.В. Яремчука. – М.: Премьера, 2005. – 328 с.
- Закон України «Про інноваційну діяльність» // Відомості ВРУ. – 2002. – № 36.
- Биткин А.И. Концептуальный подход к оценке инновационного развития предприятия // Кибицкий, М.Н. Чечурин // Вестник МГТУ. – 2011. – Том 14, № 2. – С. 427-434.
- Лішченко С.М. Управління інноваційним розвитком: проблеми, концепції, методи: навч. посібник для студ. вузів / С.М. Лішченко. – Суми: ВТД «Університетська книга», 2013. – 278 с.
- Пілявоз Т.М. Інноваційний розвиток підприємства як важливий аспект розвитку економіки / Т.М. Пілявоз // Інноваційна економіка: Всеукр. наук.-вироб. журнал. – 2012. – № 4. – С. 185-190.

Полозова Т.В.

кандидат економічних наук,

доцент кафедри економічної кібернетики

та управління економічною безпекою

Харківського національного університету радіоелектроніки

м. Харків, Україна

СУТНІСТЬ ПОНЯТТЯ «ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНА СПРОМОЖНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА»

В сучасних умовах господарювання в Україні на тлі активізації інтеграційних процесів актуалізуються питання забезпечення інноваційно-інвестиційної спроможності держави, регіонів, галузей, окремих підприємств. Це потребує подальшого удосконалення методологічних підходів до оцінки та стимулювання суб'єктів господарської діяльності в інноваційно-

інвестиційному просторі виникає необхідність поширення та конкретизації понятійного апарату у даному напрямку досліджень.

Виявлено, що в сучасній науковій літературі спостерігається відсутність односторонніх визначень таких понять, як: інноваційно-інвестиційна діяльність, інноваційно-інвестиційна активність, інноваційно-інвестиційна привабливість, інноваційно-інвестиційна сприйнятливість, інноваційно-інвестиційний потенціал, а визначення поняття інноваційно-інвестиційної спроможності підприємства взагалі відсутнє. Проте критичний аналіз літературних джерел дозволив сформулювати перелік найбільш застосовуваних термінів у даному напрямку, який доцільно дослідити більш ретельно.

Питанням тлумачення понятійного апарату в інноваційно-інвестиційній сфері присвячено велику кількість наукових праць. Зокрема, серед зарубіжних учених слід відзначити праці Д. Аакера, І. Ансофа, Е. Брукінга, П. Друкера, М. Портера, Б. Санто, Р. Фахтудінова, Й. Шумпетера. Питання інноваційного та інвестиційного розвитку та оцінки інноваційно-інвестиційного потенціалу розглянуті у роботах таких відомих українських науковців, як Н.Г. Черерис, С.М. Ілляшенко [2], О.М. Ястремська, Л.В. Соколова [2], П.П. Микитюк [3], В.М. Грицьова, С.І. Мельник та ін. Однак еволюція зазначених вище категорій у часі та просторі обумовлює необхідність постійного їх аналізу з метою подальшого поглибленого вивчення та удосконалення за умови поширення сфери практичного застосування та мінливості зовнішнього середовища.

Враховуючи ступінь актуальності та розробки даного питання, метою дослідження є визначення сутності та введення в науковий понятійний обіг поняття «інноваційно-інвестиційна спроможність підприємства» (І-ІСП).

Теоретичні та методологічні аспекти інноваційної та інвестиційної діяльності підприємства висвітлені у багатьох наукових працях. Так, питання інноваційного управління підприємством та інноваційного розвитку висвітлено у роботах [1; 4]. Інвестиційні аспекти управління діяльністю та оцінки привабливості підприємства розглядаються у роботах [2; 3]. А в роботах [4; 5] йдеться про інноваційну та інвестиційну спроможність підприємства.

Результати наукового пошуку дозволили сформулювати перелік найбільш застосовуваних понять у даному напрямку досліджень: інноваційно-інвестиційна діяльність (І-ІД); інноваційно-інвестиційна активність (І-ІА); інноваційно-інвестиційна сприйнятливість (І-ІСпр); інноваційно-інвестиційна привабливість (І-ІПр); інноваційно-інвестиційний потенціал (І-ІП).

Як показав аналіз літературних джерел, деякі з зазначених понять подекуди отожденоються одні з одним, а інколи приймаються за узагальнені інтегральний показник, який охоплює всі інші. Відкидаючи складові «інноваційно-інвестиційний», досліджено розмаїття понять «діяльність», «активність», «привабливість», «сприйнятливість», «потенціал», «спроможність» з метою їх узагальнення.

Обмеженість частоти використання понятійно-категоріального апарату в науковій літературі в межах предметної царини дослідження обумовлює необхідність звернутися до визначення дефініцій базових понять, наведених у тлумачних словниках.

Узагальнюючи дефініції базових понять, можна зробити висновок про перетинання понять «діяльність» і «потенціал» (засоби, запаси, джерела, мета, вирішення задачі, результат, процес). Більш вузькими поняттями є «активність» (енергійна діяльність, здатність до реакції, посилена діяльність), «привабливість» (властивість приваблювати, викликати інтерес) і «сприйнятливість» (властивість сприймати). Слід зауважити, що поняття «спроможність», доцільно вважати за більш широке від інших, оскільки воно характеризує здатність до здійснення чого-небудь: стан, якість, властивість, що дозволяють здійснювати ті чи інші дії.

У структурі поняття «інноваційно-інвестиційна спроможність підприємства» виділяється дві складові, які взаємодоповнюють одна одну – інноваційна спроможність та інвестиційна спроможність.

Інноваційний процес, створення та трансфер технологій, використання нововведень у виробництві потребують значних вкладень фінансових ресурсів, інвестицій. У свою чергу, інвестиційна спроможність характеризує здатність забезпечити інтенсивний економічний розвиток підприємства, у тому числі за умови залучення та використання інноваційного потенціалу. Це зумовлює необхідність інтеграційного підходу до інноваційної та інвестиційної діяльності.

Враховуючи наведене вище, на рис. 1. представлено взаємозв'язок зазначених базових понять відповідно до напрямку даного наукового дослідження з метою наочного представлення отриманих результатів.

Рис. 1. Взаємне абстрактне розташування базових понять «діяльність», «активність», «привабливість», «сприйнятливість», «потенціал», «спроможність»

Симбіоз проаналізованих дефініцій базових понять, що формують понятійний апарат за обраним напрямом дослідження, дозволив отримати логічно-структуроване визначення поняття «інноваційно-інвестиційна спроможність підприємства», під якою пропонується розуміти здатність і можливість залити потенціал для здійснення та підвищення активності інноваційно-інвестиційної діяльності; забезпечити сприймання персоналом організації інноваційно-інвестиційних заходів, спрямованих на підвищення рівня інноваційно-інвестиційної привабливості підприємства з метою забезпечення його сталого розвитку в умовах флуктуації чинників нестабільного, мінливого, невизначеного зовнішнього середовища.

Результати проведених досліджень дозволили предметно розглянути, узагальнити та доповнити понятійно-категоріальний апарат теорії інноваційного інвестування через тлумачення дефініції поняття: «інноваційно-інвестиційна спроможність підприємства». Практична значущість отриманих результатів полягає у більш обґрунтованому застосуванні відповідних механізмів, методичного інструментарію для управління інноваційно-інвестиційною спроможністю підприємства. Подальші дослідження можуть бути спрямовані на розробку системи забезпечення інноваційно-інвестиційної спроможності підприємства.

Список літератури:

1. Проблеми і перспективи ринково-орієнтованого управління інноваційним розвитком : монографія / за ред. д.е.н., професора С.М. Ілляшенко. – Суми : ТОВ «Друкарський дім «Папірус», 2011. – 644 с.
2. Соколова Л.В. Моделювання вибору інвестиційно-привабливого промислового об'єкту / Л.В. Соколова, Т.М. Гермая // Економіка : проблеми теорії та практики: Збірник наукових праць. Випуск 249. – В 5 т. – Т. 5. – Дніпропетровськ : ДНУ, 2009. – С. 1312-1316.
3. Микитюк І.П. Аналіз інвестиційно-інноваційної діяльності підприємств : монографія / І.П. Микитюк. – Тернопіль : Тернограф, Тернопільський національний економічний університет, 2009. – 304 с.
4. Лабунська С.В. Проблеми оцінки інноваційної спроможності в системі економічної безпеки підприємства / С.В. Лабунська // Сучасні проблеми економіки і менеджменту : тези доповідей міжнародної науково-практичної конференції. Львів, 10-12 листопада 2011 року, присвяченої 45-річчю Інституту економіки і менеджменту та 20-річчю Інституту післядипломної освіти Національного університету «Львівська політехніка» / Національний університет «Львівська політехніка». – Львів : Видавництво Львівської політехніки, 2011. – С. 232-233. – Режим доступу: <http://ena.lp.edu.ua:8080/handle/ntb/16281>.
5. Смолинська Н.В. Методичні підходи до оцінювання рівня інноваційної спроможності підприємства / Н.В. Смолинська // Маркетинг і менеджмент інновацій. – 2011. – № 4. – С. 215-221. – Режим доступу: <http://mmi.fem.sumdu.edu.ua/>.

Скиба М.В.

*кандидат наук з державного управління, доцент,
доцент кафедри економічної теорії
Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова
м. Київ, Україна*

ФОРМУВАННЯ ПЕРЕДУМОВ УДОСКОНАЛЕННЯ ІНСТИТУЦІЙНОГО СЕРЕДОВИЩА ДЛЯ ВЕДЕННЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

В Україні інституційне середовище, яке охоплює усю сукупність базових економічних, правових, соціальних та ін. правил і організацій, що через формальні та неформальні обмеження впливають на розвиток економічної системи суспільства (і підприємництва, зокрема) шляхом врегулювання взаємовідносин суб'єктів економіки, є недосконалим. Воно не сприяє в повній мірі формуванню

Наукове видання

**ЕФЕКТИВНА ЕКОНОМІКА
ТА МЕНЕДЖМЕНТ:
ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА**

Матеріали Міжнародної
науково-практичної конференції

14-15 листопада 2014 року

Частина II

Українською мовою

Друкується в редакційній обробці авторів

Підписано до друку 25.11.2014. Формат 60x84/16.
Папір офсет. Цифровий друк. Ум.-друк. ар. 10,93.
Наклад 100 прим. Замовлення № 1114-98.

Видавничий дім «Гельветика»
E-mail: mailbox@helvetica.com.ua
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи:
ДК № 4392 від 20.08.2012 р.